

Práce se věnuje koncepci směru magického realizmu v ruské literatuře druhé poloviny dvacátého století. Úvodem z chronologického hlediska charakterizuje magický realizmus, modelovou podobu jeho vyjádření v latinskoamerické literatuře v polovině minulého století. Tuto část poté konfrontuje s nástinem dobové literární scény v SSSR a jejích předpokládaných projevů magické fikce. V analytické části prostřednictvím klíčových syžetových motivů románu Čingize Ajtmatova Stanice Bouřná práce charakterizuje spojitost mezi uměleckými postupy kyrgyzského autora a literaturou latinskoamerického magického realizmu. Soustřeďuje se především na polemickou otázku, zda je z formálního hlediska možné uvedený Ajtmatovův román považovat za osobitý projev kyrgyzské varianty magické fikce, paralelní k paradigmatu latinskoamerického magického realizmu.